

bezwzględnie do Rady Nadzorczej i oczekiwać jej rozstrzygnięcia.

Gdyby postanowienie Rady Nadzorczej zostało zawieszane przez Komisarza Rządowego, wówczas ma być rzecz przedstawiona Ministrowi Skarbu, który albo wyda orzeczenie rozstrzygające, albo też przekaże rzecz do rozstrzygnięcia najbliższemu Ogólnemu Zgromadzeniu Delegatów Towarzystwa.

W razie zawieszenia w mocy przez Komisarza Rządowego uchwały Ogólnego Zgromadzenia, rozstrzyga sprawę Minister Skarbu i aż do jego orzeczenia wykonanie uchwały zapadłej na Ogólnym Zgromadzeniu winno być wstrzymane.

§ 94.

Do załatwiania spraw Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego na prowincji mianuje Dyrekcja wydziały okręgowe.

Członkowie Towarzystwa obowiązani są objąć i spełniać czynności w takich wydziałach okręgowych i z ważnych tylko powodów może Dyrekcja Towarzystwa uwolnić ich od tej powinności.

O mianowaniu wydziału okręgowego doniesie Dyrekcja każdym razem właściwemu starostwu.

Wydziały okręgowe przeprowadzają na polecenie Dyrekcji Towarzystwa wybory delegatów na Ogólne Zgromadzenie. Przy takim akcie wyborczym może funkcjonować zastępca Rządu delegowany przez starostwo dla czuwania nad prawidłowym dokonaniem wyborów.

§ 95.

Osobne instrukcje i regulaminy określają sposób urzędowania Dyrekcji, tok czynności kasowych i rachunkowych, urzędowania Rady Nadzorczej i wydziałów okręgowych, sposób wyboru delegatów i ich zastępców, porządek obrad Ogólnego Zgromadzenia Delegatów i tok innych czynności w zakresie działania Towarzystwa.

ROZDZIAŁ XI.

Postanowienie końcowe.

§ 96.

Niniejszy statut, wydany pierwotnie austriackim najwyższym patentem cesarskim z dnia 3 listopada 1811 r. (L. 569 Zb. ust. sąd.), a w obecnym wzmianku zmieniony, wchodzi w życie z chwilą zatwierdzenia i ogłoszenia go przez kompetentną władzę rządową.

170.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 lutego 1928 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1926 r. w sprawie umundurowania urzędników służby dyplomatycznej i konsularnej.

Na podstawie art. 35 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1926 r. w sprawie umundurowania urzędników służby dyplomatycznej i konsularnej (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 200) ulega następującym zmianom:

1) Pierwsze zdanie § 2 otrzymuje następujące brzmienie: „Zasadniczy kolor umundurowania jest dla urzędników służby dyplomatycznej i konsularnej granatowy.”

2) W § 3 p. f), g) i h) otrzymują następujące brzmienie: „f) dla Konsulów Generalnych: mundur Rady Poselstwa, kapelusz bez piór;” „g) dla Konsulów: mundur Sekretarza Poselstwa, kapelusz bez piór;” „h) dla Wicekonsulów: mundur attachés Poselstwa, kapelusz bez piór.”

3) Po § 5 dodaje się § 5a o następującem brzmieniu: „Urzednicy centrali mogą używać umundurowania, ustalonego rozporządzeniem niniejszem, dla równorzędnych ich stopniowi służbowemu wymienionych w § 1 urzędników dyplomatycznych i konsularnych we wszystkich wypadkach, gdy z tytułu swoich obowiązków służbowych występują przy Korpusie Dyplomatycznym, akredytowanym przy Rzeczypospolitej Polskiej w tych okolicznościach, kiedy Korpus Dyplomatyczny obowiązany jest być w mundurach. Ponadto zaś w wypadkach, gdy z tegoż tytułu powołani są do uczestniczenia w przyjęciach Głowy Państwa Obcego lub w podróży zagranicę Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych określi dokładnie, jakim urzędnikom i w jakich wypadkach prawo to będzie przysługiwało.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *w z. K. Bartel*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*